

store Kredse stærkt Stemning for at gaa betydelig højere, selvfølgelig mod til Gengæld at opnaa Lettelse i andre Skatter, der særlig trykke Smaafolk, og for samtidig at indvinde Penge, der kunne sætte Stat og Kommune i Stand til at fremme humane Formaal med den mindre bemidlede Befolknings Tarv for Øje. Skattekommissionens Indberetning indeholder en til Generaldirektoratet for Skattevæsenet indsendt officiel Rapport over Brændevinsforbruget, affattet af Inspektør Moltzen. I denne Rapport findes pag. 219* følgende interessante Oplysninger: „Regnes det samlede Forbrug af indenlandsk Spiritus til ca. 34 Mill. Potter, heraf til Kognak, Rom osv. ca. 14 Mill. Potter, til teknisk Brug m. m. ca. 3 Mill. Potter, i alt 17 Mill. Potter, saa sælges omtrent Halvdelen af Produktionen, c. 17 Mill. Potter, færdig til direkte Nydelse, og af dette Kvantum udgør den finere Akvavit til høje Priser en meget betydelig Del“. Altsaa, af disse 34 Mill. Potter forvandles ca. 14 Mill. Potter til finere Drikkevarer med udenlandske Navne og 3 Mill. Potter gaa til teknisk Brug. Men endvidere nydes en hel Del i Form af Akvavit til høje Priser. Man har fra Vinhandlernes Side af meget nærliggende Grunde protesteret mod Inspektionens Tal, men den officielle Rapport giver sikkert de mest fordomsfri og mest korrekte Oplysninger. Der er ved disse Oplysninger kastet et komisk Skær over det Skræmmebillede, man under særlig Henvisning til Landarbejderne i forrige Samling maalede for os her i Salen ved Udsigten til en beskedent Forhøjelse af Brændevinsskatten med en halv Snes Øre eller saadan omtrent, hvoraf de toldbeskyttede Brændrier endda skulde have bidraget en væsentlig Del. Man oversaa den Gang, at Brændevinen ikke drikkes af Klasser, men af Individier. Blandt Landarbejdere og Smaakaarsfolk i det hele findes der mangfoldige Afholdshjem, hvis Antal stadig forøges. Kun en mindre Del af Brændevinen nydes altsaa ifølge Inspektionens Indberetning i Form af almindeligt Brændevin, en væsentlig Del forvandles til mange forskellige fine Drikkevarer, hvis Hovedkvantum sikkert ikke nydes af Landarbejderne, men af mere velstillede Medborgere. Naar vi

næste Gang for Alvor drøfte Brændevins-skatten her i Folketinget, vil der forhaabentlig ogsaa fra Venstres Side høve sig Røster for en langt højere Skat end hidtil og en dermed følgende indgribende Reform af hele vort indirekte Skattevæsen, i første Række selvfølgelig Toldloven. Maa jeg i denne Forbindelse udtale min Glæde over, at det ærede Medlem for Bornholm (N. J. Jensen) og det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) begge have protesteret mod forskellige Udtalelser fra anden Side, at det var Meningen at opgive Toldreformen. Disse Udtalelser fra Formanden og Ordføreren for Folketingets sidste Toldudvalg maa der ganske sikkert tillægges en ganske særlig Betydning. Der synes jo i det hele taget at brede sig en voksende Erkendelse af, at det er her ved den værste og vanskeligste Ende, at en Skattereform her i Landet burde begynde, fordi en Reform af Toldloven for Forbrugerne og hele vort Erhvervsliv langt ud er den vigtigste, den betydeligste Skattereform. Det fremgaar endnu af Skattekommissionens Indberetning, at der for 50 Aar siden blev drukket et lige saa stort Kvantum Brændevin her i Landet som nu. Naar man ser hen til den stærkt stigende Befolkning, har Brændevinsforbruget altsaa i de sidste to Slægtled været i stærk og fortsat Aftagen. Naar vi ombytte stærkt stigende Toldskatter paa Sukker, Kaffe, Petroleum, Salt, Ris osv. med en forhøjet Skat paa Brændevin, bliver Reformen fra Aar til Aar mere fordelagtig for Forbrugerne. Og det er jo netop en af Lovgivningsmagtens første Pligter at lovgive med den fremtidige Udvikling for Øje. Saa vidt mig bekendt findes der i intet Kulturland en saa lav Brændevinsskat som i Danmark.

Man omtaler i Forbindelse med Toldreformen jævnlig Bybefolkningens Interesser og søger at fremstille disse Interesser som knyttede solidarisk sammen med Bevarelsen eller Forhøjelsen af Toldbeskyttelsen. Denne særlig fra konservativ Side hævdede Opfattelse beror paa en vitterlig Vildfarelse. Naar man her i vort Lands Købstæder vilde gøre sig den Ulejlighed at gaa fra Hus til Hus, fra Kælder til Kvist, og undersøge, hvor mange eller rettere,